

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIII Nr. 3454

4 pagini — 20 bani

Duminică 13 noiembrie 1955

Cercurile A.S.I.T. — promovatoare ale noului în producție

În ultimul timp, numeroase cadre de conducere, directori sau ingineri șefi din întreprinderile care și-au realizat planul cincinal înainte de termen, au împărțit în paginile ziarelor centrale sau locale din experiența muncii lor. De fiecare dată, printre alți factori care și-au adus aportul la îndeplinirea cincinalului a fost amintită la loc de frunte activitatea depusă de cercurile A.S.I.T. Faptul, de pildă, că la 9 iunie a. c. colectivul întreprinderii „Electrocablul” a trecut hotărârea cincinalului se datorește în bună măsură muncii depuse în acești ani de cercul A.S.I.T. Printre bunele organizări, prin legătura strinsă cu planul de producție, acest cerc a rezolvat cele mai spinoase probleme tehnice ridicate în întreprindere. Activitatea membrilor cercului A.S.I.T. de la „Electrocablul” se poate vedea în noile produse realizate, în progresele făcute în ceea ce privește calitatea fabricației, în ridicarea calificării cadrelor tehnice, în numeroase acțiuni desfășurate în întreprindere.

Cele dobândite de cercul A.S.I.T. de la „Electrocablul” nu reprezintă însă o excepție. La uzinele metalurgice „Republica” din Capitală, la uzinele „Gheorghe Gheorghiu-Dei” și „Tirgoviste”, la întreprinderile textile „Donca Simo”, cercurile A.S.I.T. sunt adevărate promovatoare ale noului în producție.

Rezultatele obținute în ultima vreme de unele cercuri A.S.I.T. din întreprinderile diferitelor sectoare industriale ne dau convingerea că în etapa actuală, de trecere la cel de al doilea plan cincinal, cercurile A.S.I.T. au capacitatea să-și sporească contribuția la progresul tehnic al fiecărei fabrici și uzine în parte. Cuprinzând forțele cele mai capabile să asigure buna organizare și desfășurare a procesului de producție — inginerii, tehnicienii și fruntașii în producție — cercurile A.S.I.T. au în primul rând menirea să sprijine inițiativa creatoare a maselor în scopul introducerii tehnicii noi. Cum se poate însă împăca acest obiectiv cu activitatea nesărită, făcătoare a cercurilor A.S.I.T. de la întreprinderea carboniferă Cimpulung-Muscel, sau de la uzinele „Tudor Vladimirescu” din Capitală? Despre ce fel de sprijinire a inițiativei creatoare a muncitorilor ne pot vorbi membrii acestor cercuri A.S.I.T. când mișcarea inovatorilor din aceste întreprinderi este lăsată la voia întâmplării? Este lesne de înțeles că în această direcție cercurile A.S.I.T., în strânsă colaborare cu cabinetele tehnice, au un cuvânt greu de spus. Mișcarea inovatorilor trebuie îndrumată îndeaproape atât prin teme de inovații cât și prin consultații tehnice acordate inovatorilor.

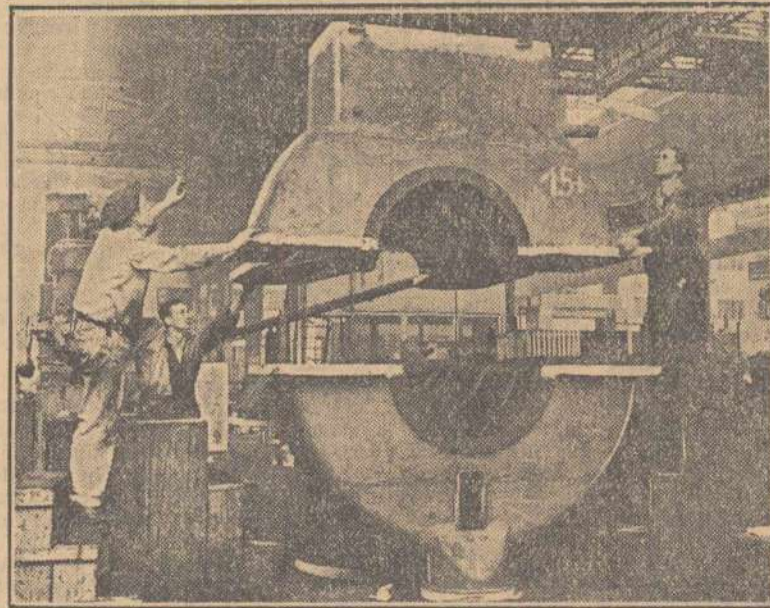
Practica de fiecare zi a dovedit că metoda cea mai eficientă pentru îmbinarea științei cu activitatea celor care lucrează în producție este întrecerea socialistă. În cadrul întrecerii socialiste se manifestă cu vigoare energia creatoare a maselor, sunt introduse în procesul tehnologic ultimele cuceriri ale tehnicii. Dar pentru asigurarea condițiilor necesare bunei desfășurări a întrecerii trebuie să se facă simțită o activitate bine organizată a inginerilor și tehnicienilor din întreprinderi, la care trebuie să contribuie din plin cercurile A.S.I.T. Cunoșcând ansamblul problemelor din întreprindere, ele pot constitui colective de ingineri, tehnicieni și muncitori fruntași, cărora să li se repartizeze spre studiere și rezolvare anumite probleme de producție. Organizarea științifică a fabricației, condiții optime pentru buna aprovizionare a locurilor de muncă cu materiale și scule, mecanizarea muncilor grele, sint probleme care nu trebuie să lipsească din preocupările de fiecare zi ale cercurilor A.S.I.T. din întreprinderi. Faptul că multe luni de zile cercul A.S.I.T. de la uzinele „23 August” din Capitală a trăgând realizarea și, în special, punerea în funcție a unei instalații de călire în electrolit, nu poate decât să trădeze conservatorism și nepăsare față de tehnica nouă.

Eficacitatea problemelor pe care cercurile A.S.I.T. se străduiesc să le rezolve depinde în cea mai mare măsură de legătura directă cu necesitățile curente ale producției. Această legătură se poate realiza numai printr-un plan de activitate inspirat din planul de producție al întreprinderii respective.

În muncă pentru promovarea tehnicii înalte, inginerii și tehnicienii — membri ai cercurilor A.S.I.T. din întreprinderi — au un vast teren de acțiune și în direcția sprijinirii și dezvoltării inițiativelor pornite din rândul muncitorilor, răspândirii și aplicării științifice a metodelor avansate de lucru. Pe lângă îndrumările și consultațiile tehnice necesare muncitorilor, membrii cercurilor A.S.I.T. au datorită să se ocupe de sprijinirea conducătorilor de întreprindere în acțiunea de ridicare a calificării cadrelor la nivelul tehnicii noi.

Având îndrumarea competentă din partea secțiilor de specialitate și sprijinul conducătorilor de întreprindere, cercurile A.S.I.T. au create toate condițiile ca în întrecerea ce se desfășoară în cinstea Congresului partidului să se afirme cu vigoare ca promovatoare ale noului în producție, ca luptătoare active împotriva conservatorismului și a rutinei în tehnică.

Noi succese ale oțelarilor reșițeni

Colectivul uzinelor din Reșița, care și-a îndeplinit înainte de termen sarcinile cincinalului, întâmpină cel de al doilea Congres al P.M.R. cu noi succese în muncă.

În clișeu: Un aspect din hala nouă a sectorului turbine. Echipa tovarășului Marin Moldoveanu lucrează cu migală la tușarea suprafețelor de separație a unei turbine de 3000 kw.

Un orașel al tractoriștilor

În inima Bărăganului, înconjurat de nesfârșite întinderi de pământ minos, se află un mic orașel, Urziceni. Dincolo de acest orașel, dincolo de lac și de linia ferată se deschide și crește născut un oraș nou, orașul tractoriștilor.

Până acum un an, sediul S.M.T. Urziceni se reducea la o ogradă plină cu mașini și unelte. Au trecut câteva luni de când S.M.T. Urziceni a luat o înfașurare cu totul nouă. Stațiunea a devenit un vast șantier de construcții.

Începând de la intrare, pe sute de metri pătrați s-au înălțat, rând pe rând, modern ateliere mecanice, un bloc de locuințe pentru 100 tractoriști, 10 apartamente pentru familiile, o baie, care sunt terminate, precum și 10 apartamente pentru familiile, două remize pentru tractoare, și o remiză pentru combine în curs de construire.

S-au mai construit o împrejurare cu stâlpi de beton în lungime de 1.700 m. și a început construirea unui depozit de carburanți, a castelului de apă și a unui garaj auto.

Întrebuințarea prefabricatelor

S-ar părea că pentru construirea unui număr atât de mare de edificii în decurs de numai câteva luni, șantierul arată asemenea unui furnicar de oameni, care lucrează zi și noapte, fără încetare. Nimic din toate acestea. Aici miza omului a fost înlocuită de mașini perfecționate ale mașinilor perfecționate a fost luată de folosirea pe scară largă a prefabricatelor. Închipluți-vă niște stâlpi mari cu inimă de fier, niște plăci turnate din beton peste o rețea de sîrmă, niște grinzi, niște ochiuri de fereastră în care drujgii de fier fac cor comun cu cimentul și puneți-le cap în cap, și

fieste, după o anumită rînduială, și veți obține o construcție ca cea a atelierului mecanic, bunaoară, Zidăria propriu zisă nu are aici decât un rol de umplutură. Ea acoperă sudura barelor de fier din armătura prefabricatelor și umple spațiile libere dintre două piese mari de beton.

Timplarul Nicolae Dragomir și-a înfășurat în scurtă vreme o deosebită îndemnare pentru confecționarea tiparelor de prefabricate. Împreună cu Mihai Dumitru, fierar betonist, el au confecționat tipare pentru cheșoane de ferestre, cheșoane de acoperiș, stâlpi pentru împrejurare și altele, realizând prin depășirea de normă de cea 150 la sută a timpului necesar pentru prefabricatelor, cât și a construcțiilor. Alături de ei stau la loc de cinste, ca muncitori fruntași ai șantierului, dulgherul Mircea Cioară, zidarul Ion Vasile, Dumitru Barbu, Gh. Duță și alții.

Angajamentul constructorilor

De curind, în cinstea Congresului P.M.R., constructorii de pe șantier și-au luat angajamentul să termine până la 15 noiembrie, deci cu o lună și jumătate înainte de termen, clădirea palatului cultural, cele trei remize pentru mașini agricole și garajul auto.

Pe un plat scaldat în soare s-a ridicat într-un an un oraș: orașul tractoriștilor. Alături de ei se află, martor, bătrînul orașel Urziceni, făcînd în decurs de decenii. În anii puterii populare însă toate se înfăptuiesc într-un ritm accelerat. Este cazul orașului tractoriștilor din Urziceni.

PAULA GEBER
correspondentul „României libere”
în regiunea Ploiești

ceste crime fără precedent în istoria omenirii, toate aceste ruine, toate aceste mormane de cadavre, de moloz și cenușă, toate aceste milioane și milioane de morminte — Germania caledală, a culturii, care a dat omenirii pe Goethe și pe Schiller, pe Bach și Beethoven și pe neînfăptuiri lăudabile ai clasei muncitoare.

Nu este cu puțință ca popoarele care au avut atât de mult de suferință de pe urma militarismului și a fascismului german să accepte reînvierea militarismului și a fascismului german.

Nu este cu puțință ca poporul german care a avut și el atât de mult de suferință din cauza aceluiași militarism și fascism german să dorească reînvierea militarismului și a fascismului german.

Aceasta este adevărat. Dar tot atât de adevărat e faptul că printre germani se găsește destul revanșare care revine reînvierea militarismului german și a fascismului german. Sămînța militarismului nu a fost stîrpiată în Germania. Nu a fost stîrpiată nici sămînța fascismului. Oricînd se mai pot ivi noi Hitleri, noi Goethe, noi Goeringi care să amăgească poporul german și să-l împingă spre noi aventuri războinice. În Germania apăsătoare fabricațiile de arme și-au reînceput activitatea, militarismul se agită, fascismul își scoate în lume botul plin de sânge și rinjese, iar unii tineri rădăciți în țes în cale cu flori criminale de război von Papen, acestui bătrîn politician care a contribuit — și nu cu puțin — la aducerea la putere a lui Adolf Hitler.

Calea spre militarizarea și fascizarea Germaniei trebuie închisă odată pentru totdeauna.

La aceasta trebuie să contribuie toate popoarele care au avut de suferință de pe urma războaielor declanșate de militarism și fascism germani.

La aceasta trebuie să contribuie, cu toată puterea lui, însuși poporul german.

Oamenii muncii din industrie și agricultură obțin importante realizări

Succesele muncitorilor din portul Constanța

CONSTANȚA. — În cinstea Congresului al doilea al partidului muncitorilor din echipile de vapori —, de chereștea și cereale-ruie din cadrul serviciului manipulanți-mărfuri — de la

D.R.N.M.C. și-au luat angajamentul ca nici un vapor să nu stea în locație. Angajamentele luate au prins viață. Echipa I sondă în frunte cu tovarășii Mihalache Manea și Dumitru Udrescu și-au depășit sarcinile de plan cu 150 la sută, față de angajamentul luat, iar echipa 19 chereștea în frunte cu tovarășii Simion Turbure, cu 62 la sută față de 2 la sută cât li era angajamentul.

De asemenea, echipa 11 cereale-ruie și-a depășit planul cu 39 la sută, iar echipa 13 chereștea în frunte cu tovarășii Dumitru Gherman cu 30 la sută. Datorită avîntului cu care au lucrat, cât și întrecerii socialiste serviciul manipulanți-mărfuri a depășit sarcinile planului pe luna octombrie cu 114,90 la sută.

Angajamentele sînt traduse în fapte

GALATI. — Întrecerea pornită în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. la „Industria Sîrmei” din Brăila are drept obiectiv principal obținerea celor mai înalți indici de producție. Rezultatele dobîndite pînă în prezent dovedesc că acest colectiv și-a tradus în fapte angajamentele luate. În luna octombrie, planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 107,10 la sută, productivitatea muncii a crescut cu 16,6 la sută, iar prețul de cost a fost redus cu 5,6 la sută față de indicele stabilit. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute în secțiile furci și trăgătoare care au produs peste prevederile planului cincinal

516 tone furci și respectiv 1.974 tone de sîrmă trefilită.

Secția laminor a produs de la începutul anului cu 230 tone de laminărie mai mult față de planul pînă la 1 noiembrie. Printre noii fruntași în producție sînt forșorii Gh. Boncu și echipa conștientă de Consanția lăncu de la secția furci care în luna trecută și-au îndeplinit planurile de producție în proporție de 590 și respectiv 520 la sută și Floarea Neculai din secția trăgătoare.

O atenție deosebită este acordată sporirii volumului de acumulări bănești peste plan. Pînă acum valoarea acumulărilor bănești peste plan în trece suma de 3.840.000 lei.

(Agerpres)

Au îndeplinit planul lunar în 7 zile

PITEȘTI. (de la corespondentul nostru). — Luptînd pentru realizarea angajamentului luat în cinstea Congresului partidului, la data de 26 octombrie, muncitorii petroliști de la oficiul I foraj au îndeplinit sarcinile anuale de plan.

În zilele următoare, petroliștii au folosit cu același succes forajul rapid și cu apă pentru obținerea de viteze mari, elemente de mică mecanizare pentru reducerea timpilor auxiliari, precum și metoda blocurilor metalice pentru fixarea reductoarelor de foraj care aduc întreprinderii însemnate economii de materiale de construcții.

Munca a dat roade deosebite, în această perioadă înregistrîndu-se o viteză comercială de două ori mai mare decît cea planificată. Astfel, petroliștii oficiului I foraj, au reușit să realizeze sarcinile planului pe luna noiembrie în numai 7 zile, de la care dată s-au mai forat încă 1.800 m. din sarcinile lunii viitoare.

O contribuție importantă au adus brigăzile de sonori, conduse de Ion Constantin, Gheorghe Mareș, Neculai Cărnaru și alții. Brigada tov. Ion Constantin a înregistrat la forarea sondei 442 o viteză comercială de peste 3000 m. granic pe lună.

Cu cincinalul îndeplinit

TG. JIU. — Greu poli pătrunde în creierul muncitorilor Parîngului și Vulcanului, acolo unde lucrează muncitorii forestieri. Cu toate acestea, la fiecare sfîrșit de săptămînă, din virful munților sosește la conducerea I.F.E.T.-ului rezultatele înscrise de muncitorii forestieri în întrecerea socialistă care se desfășoară în cinstea Congresului P. M. R. În cinstea acestui important eveniment, muncitorii sectorului forestier din regiunea Craiova au îndeplinit sarcinile de plan ce le reveneau în primul cincinal cu 61 zile înainte de termen.

În ziua de 11 noiembrie, în sectorul forestier din regiunea Craiova a fost îndeplinit planul pe 1955.

(Agerpres)

Succese ale industriei chimice

Prin telegrame și scrisori, numeroase întreprinderi chimice au înștiințat Ministerul Industriei Chimice de îndeplinirea înainte de termen a planului de producție pe anul 1955. Fabrica de lacuri și vopsele „Transilvania” din Oradea, de exemplu, a anunțat îndeplinirea planului anual de producție încă de la 28 octombrie, iar colectivul de la Distileria de lemn nr. 3 lucrează în contul anului viitor de la 31 octombrie. Pînă la 1 noiembrie, planul de producție pe anul 1955 a fost îndeplinit în 12 întreprinderi ale industriei chimice.

(Agerpres).

Fruntași la predarea cotelor

CRAIOVA. — Tăranii muncitorilor gospodării individuale din comuna Făurești, raionul Olteu, s-au angajat ca în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. să îndeplinească integral planul de colectări la produsele vegetale și animale.

Pentru grăbirea ritmului colectărilor în comună s-au format 28 de echipe alcătuite din comunisti și deputați. Membrii echipelor vizitează pe locuitorii fiecărei circumscripții mobilizîndu-i să-și predea cotele datorate statului. Secretarul organizației de bază, Gh. Zisu, comunistul Ștefan Gaiță, Ion Stancu, Floarea Bureștea, deputații Ilie Toporan, Gh. Colocaru, Gh. Diaconu și alții au fost cei dintii care au achitat integral toate cotele cunvenite statului pe acest an. Exemplul acestora a fost urmat de majoritatea țăranilor muncitori din comună.

Ca urmare a muncii depusă, pînă la 10 noiembrie planul de colectări pe 1955 a fost îndeplinit în comuna Făurești în procent de 100,2 la sută la grîu, 102 la sută la lînă, 130 la sută la lapte de vacă, 106 la sută la fin, 100 la sută la porumb, 90 la sută la alte boabe, 98 la sută la lapte de oaie și 95 la sută la carne. Tăranii muncitori au hotărît ca pînă la 15 noiembrie să îndeplinească integral planul de colectări la produsele vegetale și animale.

Realizările mecanizatorilor de la S. M. T. Aradul Nou

ARAD (de la corespondentul nostru). — Mecanizatorii de la S.M.T. Aradul Nou, desfășurînd o muncă intensă, au reușit ca, în împlinirea Congresului partidului, să realizeze pînă la 21 octombrie sarcinile primului plan cincinal.

Mulți dintre tractoriștii acestei stațiuni duc lupta pentru a realiza anul acesta două planuri anuale. Așa sînt de exemplu tractoriștii din brigada I I.A.R. condusă de Victor Ardelean, brigada care și-a depășit planul anual pînă la 10 noiembrie cu 36,5 la sută. Tractoristul Matei Nediu din această brigadă și-a îndeplinit pînă la această dată planul anual în proporție de 192 la sută.

Cuptor de aragaz tip masă

Colectivul întreprinderii de industrie locală „21 Decembrie” din Capitală s-a angajat, printre altele, ca în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, să introducă în producție de serie un nou cupitor pentru aragaz tip masă. La începutul acestei luni angajamentul a fost tradus în fapt. Construcția cupitorului de aragaz tip masă, emailat, este asemănătoare cu cea a sobelor aragaz.

Pînă la 23 decembrie se vor confecționa primele 200 cupitoare aragaz tip masă, care vor fi puse în vânzare prin magazinele de specialitate.

Lucrează în contul celui de al doilea cincinal

TG. MUREȘ. — Un număr de 38 de întreprinderi din Regiunea Autonomă Maghiară au îndeplinit pînă în prezent sarcinile ce le reveneau în cadrul primului nostru plan cincinal. Printre acestea se află fabrica de

piese de schimb pentru mașini textile și de tricotate „Enescl Mauricel”. Din cele 12 întreprinderi industriale de interes rațional și local, 11 și-au realizat sarcinile ce le reveneau din planul cincinal.

LA CĂMINUL CULTURAL

În serile acestea de toamnă tîrzie, la căminele culturale se desfășoară o intensă activitate. Aici, se țin conferințe cu teme variate, conștienturi cu frunțașii recoltelor bogate, recenzii și discuții literare menite să stimuleze dragostea și interesul pentru citit. De asemenea, nu sînt neglijate nici manifestările artistice ale echipelor de cor, dans și teatru sau ale brigăzilor artistice de agitație.

În clișeu: După terminarea muncilor agricole, tinerii colectivității din gospodăria colectivă „Maxim Gorki” din satul Sulița, raionul Botoșani, vin la căminul cultural din sat unde se desfășoară o bogată activitate culturală.

Foto: MIHAI POPESCU

Calea spre militarizarea și fascizarea Germaniei trebuie închisă

Acad. Zaharia Stancu

Am văzut Varșovia, la trei ani după capitularea Germaniei hitleriste. O cunoscușem înainte de război: mindră, curată, frumoasă de viață. Acum mă plimbam prin Varșovia ca printr-un tîmnaș lugubru. Printre lugubre resturi de ziduri și peste mormane de moloz, ici și colo, o potecă sfîșioasă, strălucită de bălări, ducea către un subsol cu fereastra sîrac luminată. Se aciuase acolo un supraviețuitor. De sub asfaltul străzilor, prin spărturi, izbucnise iarba.

Am mai vizitat atunci, în toamna lui 1948 și alte localități din Polonia. Pretutindeni am înțeles ruina, cenușa și morminte. Ruinele, cenușa și mormintele din Polonia erau opera sinistră a militarismului german, opera sinistră a fascismului german.

Am vizitat apoi, într-al treilea și al patrulea an de la capitularea Germaniei hitleriste, Uniunea Sovietică. În toate ținuturile rusești, ocupate vremelnic de hitleristi, stăruiau încă urmele războiului. N-am uitat, și nu voi putea uita niciodată, zidurile arse și cenușa Salingradului, Kievului pîrjolit și sfîrșit, vechiul oraș Pskov în care pînă și arborii fuseseră nimiciți. Mihalovskoe din care numai mormîntul lui Puskîn rămăsese întreg, pîntî după alarul unei bisericuțe. Nu am uitat, și nu voi putea uita niciodată, milioanele de morminte ale oamenilor sovietici uciși de cotropitori fasciști.

Ruinele, cenușa și mormintele din Uniunea Sovietică erau opera sinistră a militarismului german, opera sinistră a fascismului german.

Drumurile m-au purtat și prin Franța. Bătrînele porți de pe coasta Atlanticului au fost nimicite. În Nord, în unele orașe care păstrau străzi întregi și catedrale de pe vremea lui Ludovic cel Sfînt, domneau ruinele, domnea cenușa, pînălîu era plin de morminte, de milioane de morminte.

Ruinele, cenușa și mormintele din Franța erau opera sinistră a militarismului german, opera sinistră a fascismului german.

Am văzut Budapesta sfîrșită și Ungaria plină de morminte. Am văzut Cehoslovacia plină de morminte.

România, țăările balcanice și țăările insorite Cretă au fost și ele zdrobite și însingurate.

Toate acestea s-au datorat militarismului german, fascismului german.

În primăvara acestui an am făcut o lungă călătorie prin Republica Democrată Germană. Am văzut orașe și sate și porți germane distruse. Am văzut Berlinul plin încă de ruine și moloz. Și pretutindeni am înțeles cîntugii și schiopii și orbii războiului și văducele războiului. Toate acestea — o recunoștea Germanii însăși — erau opera sinistră a militarismului german, opera sinistră a fascismului german.

Apoi, într-o zi, am plecat din Weimar-ul lui Goethe și al lui Schiller și pe un drum înflorit, în cîmpul minime am ajuns la Buchenwald. Am vizitat celele în care oamenii înghesuși ca sardalele în cuile pierau prin sufoare. Am cercetat abatorul în care internații erau uciși cu bilele, împușcați, ori spînzurați. În curtea abatorului, lîngă împrejurime înaltă, se păstra încă spînzurătoarea cu criligele ei. Am pipăit cuptoarele în care șazei de mii de oameni au fost arși, unii de vii. Am văzut abajururi făcute din piele de om purtînd pe ele picturi cu motive romantice... Am găsit în mine tîră să văd toate acestea.

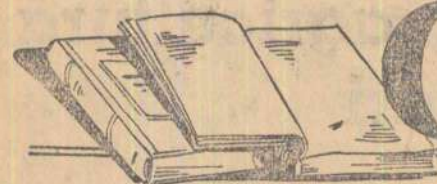
În muzeu am privit îndelung fotografiile expuse pe pereți — fotografii luate la fața locului, de ofițeri germani hitleristi, de sol-

dați germani hitleristi. Se cuvine să vă descriu măcar cîteva. Iată: una din ele înfățișează o uriașă groapă dîndora de cadavre omenesti. Pe marginea gropii, în picioare, soldații S.S. rîdînd cu gurile pînă la urechi. În fața lor ghemuit un bărbat slab, cu barba nerasă de cîteva zile, cu fața trasă și ochii aproape stîniți, așteaptă să fie împușcat în ceață. Așteaptă... Alături, așezat, are un grup de oameni împinși către groapa comună. Sînt mai multe femei decît bărbați în această ceață. În fruntea unei merge o bătrînă cu părul alb și un copil de 5-6 ani îmbrăcat cu o hăinuță cadilată. Lîngă această fotografie alba: femei și copii uciși. Printre morți se află și copii de 2-3 ani... Pe același perete fotografie înaltă ne înfățișează șase soldați S.S. care îngroapă de viu un bărbat. Omului îngroapă de viu aparatul fotografic li prinde în obiectiv numai ceea ce a rămas la suprafața pămîntului: capul! Ochii acestuia om sînt mari și frumoși, fruntea înaltă și lînă. Părul negru, bogat, îi cade pe umeri... Mai departe: un copil de zece ani și dus spre locul de execuție de un S.S. bine îmbrăcat, înarmat cu o pușcă mitralieră. Copilul are fața lungă, tristă. Soldații doborîți din S.S. rîd... Mai departe...

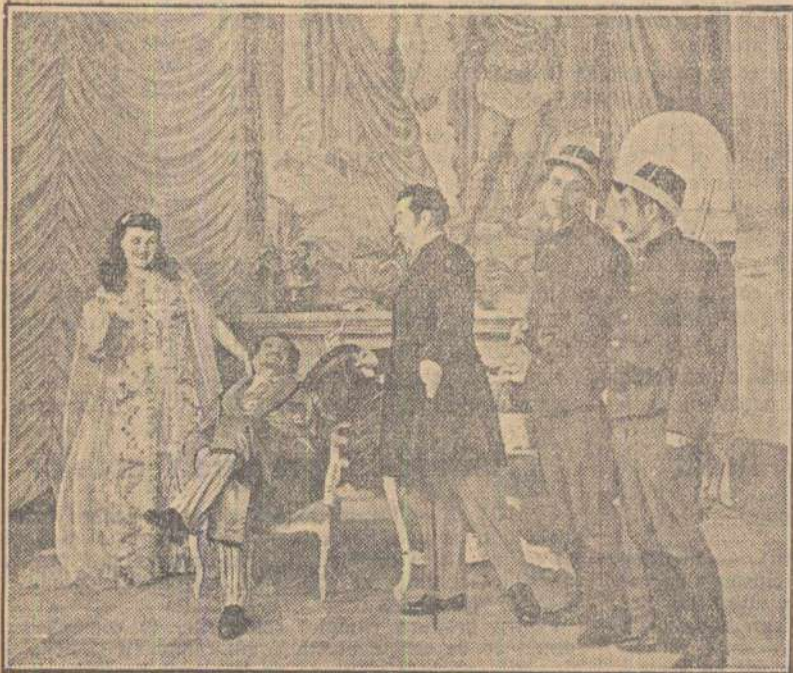
Nu mai pot continua să descriu alte fotografii, nici alte piese din muzeul de la Buchenwald. Tîm numai să amintesc că din poarta fostului lagăr al morții de la Buchenwald-ul lui Adolf Hitler vezi, în vale, Weimar-ul lui Goethe și al lui Schiller.

Stau aici, față în față, două Germanii: Germania militarismului și a fascismului german a cărei expreșie salvată este arătată pe reșta muzeului de la Buchenwald și a cărei operă sinistră sînt toate a-

Teatrul de Stat de Operetă: „Liliacul”

Pe scena Teatrului de Stat de Operetă a fost prezentată zilele trecute cea dintâi premieră a stagiunii actuale: opereta „Liliacul” de Johann Strauss. Noua versiune a operetei, datorită lui Nicușor Constantinescu, reliefaază conținutul satiric al capodoperei marelui compozitor vienez de la cârmă nașterea s-au împlinit recent 130 de ani.

Documente ale trecutului

O petiție a lui Matei Millo

În rafturile fixate cu documente ale arhivelor — printre fiile îngălbănite de ani — se păstrează numeroase măturări ale vieții pline de amărăciune și nevoi trăite de oamenii artei în timpul regimului burghez-moșieresc.

Printre cei care au avut mult de suferit de pe urma desconsiderării creației lor de către oficialitatea vremii a fost și marele artist Matei Millo, unul dintre fondatorii teatrului românesc. Publicăm mai jos un document aflat în păstrarea secției din Botoșani a

Arhivelor Statului, comunicat nouă de către tov. B. Lazarovici, document care ilustrează condițiile grele în care a trăit și a lucrat marele artist. Petiția despre care este vorba a fost adresată la 17 iulie 1885 de către Matei Millo primăriei orașului Botoșani. Originalul este scris în limba română cu caractere latine și înregistrat la nr. 5464—17 iulie, purtând mențiunea „La Consiliu (ss) indescifrabil — sedința 18 iulie 1885”.

„Domnule primar,

Cunoașteți poziția critică în care mă găsesc cu compania mea și tot orașul dvs. azi și de-a plănește. De la prima reprezentație ce m'am încercat a juca, la 6 iunie trecut și până astăzi 17 iulie necontenit ploii au oprit marșul reprezentațiilor mele, zădărnind chiar pe acelea câteva care am putut juca în timp rece și înnoat.

Astăzi, Domnule Primar, împovărat de datorii și amenințat de a ne lipsi chiar pâinea de toate zilele suntem în cea mai tristă situație nepădărită nici pe cea mai mică, nici a mai urma înainte cu reprezentațiile, căci timpul ne lipsește, urmează a ne fi contrariu cu o răgoare ne mai pomenim. În disperarea în care ne-a aruncat această crudă fatalitate, nu vedem salvarea noastră, decât în umanitatea și ajutorul dvs.

Domnule Primar, suntem artiști și români pu străini, suntem demni de simpatia și de considerația dvs., nu suntem cauza ci victime nenorocirii în care ne aflăm.

În numele dar simțământului de patriotism ce vă caracterizează, vin cu tot respectul a vă solicita un ajutor de una mie lei, cu care plătim datoriile ce avem în oraș și putem și pleca imediat.

Domnule Primar, nu abandonăm pe acel bătrân artist, cunoscut și prețuit de întreaga Românie, care a jertfit 50 ani din viața lui, averea și pozițiunea lui socială, pentru arta română, nu suferim ca el și companiilor lui care au venit în orașul dvs. plini de speranță și de încredere, să devie cerșetori, fără adăpost pe străzile lui, căci ar fi o pată neasteasă în analele urbei dvs. Cu o oră mai curând, vă rog grăbiți-vă a ne salva, căci azi și care trece, agravează nenorocirile noastre.

Primiți, vă rugăm, D-le Primar asigurarea înaltei noastre considerații.

(ss) MATEI MILLO

Domniei Sale — Domnului Primar Urbei Botoșani

Fără îndoială că orice comentariu este de prisos, cu atât mai mult cu cât soarta lui Matei Millo nu a fost un caz izolat. Au împărțit-o nenumărați tovarășii ai săi de breaslă în luptele peregrinării prin orașele țării, minai de chemarea nobilă a artei, răzând să ducă în popor lumina unui teatru național în limba românească. Și aceasta într-o vreme cind numeroase trupe de calitate îndoiește venite din occident, erau umplute de bani de către proprietarii și oficialitate.

(De altfel, însuși Millo, în petiția sa face aluzie la această situație).

Cită deosebite între viața pe care a trăit-o s-o trăiască marele Matei Millo și condițiile create oamenilor

de artă de azi! Actorul pășeste acum mîndru pe scenă, în fața unui public nou, format din oameni ai muncii; el este interpretul unor personaje prin gura cărora se aduc în fața spectatorilor marile povești ale epocii; arta sa poate urca nestîmplat la culmile celei mai înalte ale prefurii, exprimat prin titlul de artist al poporului și artist emerit, atribuit unui mare număr de artiști.

Clipe umilitoare ca acelea petrecute de Matei Millo sau de alți artiști ai noștri din trecut, nu le vor cunoaște nicodată tinerile generații de artiști; asemenea întâmplări se pierd din ce în ce mai mult în negura unor timpuri ce nu se vor mai întoarce nicodată.

Insemnări de cîntor

UN SUCCES AL POEZIEI EPICE

Primele pagini din numărul 9 al revistei „Tînărul scriitor” cuprind o apariție remarcabilă în recolta poetică a acestui an: poemul „Vară fierbinte” de Victor Tulbure.

După „Balada tovarășului care a călăuzit împăratul” în ilegalitate, poemul din „Tînărul scriitor” marchează cea de a doua compoziție epică de mari dimensiuni a talentatului poet. Poezia lui Victor Tulbure l-a răpăsat mai de mult înfățișarea grandioasă a realității. Un număr de versuri aparute cu cîțiva ani în urmă, cum ar fi de pildă cele din placheta „Holde” irizau într-adevăr idilismul și înclinarea dulceagă:

Arăm cu tractorul, Uplem hambarele,
Plăneam hambare-a bălană ca soarele.
Și via e bună. Și vinul e roșu.
Ca roșie înima steagului roșu... etc.

Astăzi, după ce poetul a făcut să răsună altele rezonanțe noi ale diapa-zonului său poetic, poezie-eglogă din volumul „Holde” oferă într-un anumit sens un exemplu instructiv: existența unor asemenea stihuri de multă vreme uitate de cititori, arată că trebuie scrie-a o poezie credincioasă adevărului vieții. Spumoasele poezii neosemănătoare, scrise în anul cînd Lazăr de la Rusca și alții ca el cădeau în înclina-re cu dușmanul, versurile în care „zîmbetele” și „fanfarele” sufocau su-flul actualității din operele literare, au viețuit mai puțin decît existența unor efemeride.

V. Tulbure: „VARĂ FIERBINTE”

Nu dintre acestea face parte poemul „Vară fierbinte”. Dimpotrivă, înmănușind însuși alee ale meșteșugului său poetic, Victor Tulbure ne-a dat un poem pe care citindu-l nu vei putea spune că poetul a fost zgîrcit cu sine însuși, un poem așteptat de mult de cei care apreciază talentul scriitorului.

„Vară fierbinte” este poemul consolidării unei gospodării agricole colective din zilele noastre. Într-un sat din Ardeal o coadă de țîlhari, ascunși în locuri sălbatice de mînia poporului, încearcă să pună capăt zilelor președintelui gospodăriei, Boros.

Fabula poemului, istorisirea care a țare nu se deosebește prea mult de alte motive asemănătoare din alte lucrări literare. Relatarea atacurilor la drumul mare ale elementelor dușmănoase ascunse prin păduri ar putea părea schematică pentru un cititor superficial al poemului.

Dar convenționalismul este aici numai aparent. Simplitatea acțiunii este susținută de o prezentare adâncită a caracterelor, de surprinderea în imagini generalizatoare a unor momente cruciale din viața poporului nostru.

Vorbind despre personajele poemului se pot reliefa ca succese în creația poetului asemenea realizări ca figura secretarului de partid și mai ales a

ION ISTRATI

— Darabani! Cine coboară la Darabani?

În afară de vreo cinci, șase care-și continuă călătoria înspre Rădăuți. Prut, coboară mai toți.

Mă dau jos și eu cu gînd să apuc încotro am treabă, dar e-n zadar. E-afila omenire azi la Darabani, atîta popor, atîta vîiet, atîta larmă și atîta strănuță îngrămădeală că n-am unde pași cu piciorul.

De bună seamă, așa cum sint, c-o simplă geantă ușorică în mîna și c-un trenel subțioară, am nimerit astăzi aici într-o altă etapă istorică decît cea pe care m-așteptam s-o văd.

Cu ani în urmă, pe vremea copilăriei mele, Darabani nu puteau ascunde un om mai mult decît treizeci de minute. Azi, acest tirgusor, unde în vechime și-a avut sălăș căpitania corpului de darabani a volevoșilor care-au apărut cu paloșul frunzișul Moldovei, e altminterea de acum a fost odată. Pe stră-viechile drumuri comerciale ce-or fi trecut cîndva pe-aici dușind către Soci și Lipsoa, ori către Nijna și pe care, petrecute din urmă cu lacrimi de că-tre cohorte desule de iobagi, se scurgeau azi și noapte tamazificuri nes-fîrșite de oi, de boi, de vaci, de cai și de maseuri, îngrășate pe platurile bogate în dulcițele fînele ale țărilor de Sus, pentru a pune făci vameșii de la or-țul Prutului și pentru ca elocoi de la Dorohoi să-și poarte ducelile în-călțate cu ciubotele galbene de teletin, — pe bătrînele drumuri care șose-lu-iesc azi de-a lungul și de-a latul a-cestui capăt de țară au venit azi la larmaroc la Darabani prîsărici chi-vernisiți din Mlenauți și Izvoare, ță-răni jître din Vatra și Mileanca, de la Hînești și Bivol: plugari gospo-dăroși de la Horoditea și de la Rediu, palmasii de pe la Bivol și colectivis-tii de la Păltinș, livadari din Arvămieni și stoleri din Alba, grădinari din Podriga și lingurari din Baranca, ci-bani de la Conțești și fete de pe la Mitoc și Crasna-leuca și încă din atîtea alte sate și cîtune au venit cu ale lor prisoase de bucate. Pe mulți dintre ei îi cunosc de mai demult, le știu și vorba și feșagul. Ultima oară, cu opt ani în urmă, în primăvara lui '947, cînd cu foamea, i-am în-tîlnit tot aici. Le crăpa atunci mă-seaua în gură și veniseră la țîr cu vaci care, legate de leucile căruțelor ori înhamate la juguri, rîncăluiau de foame; veniseră cu godaci plini de siln și de rapan, cu pierituri de oi și cu scoarțe de pe pereti; au fost ve-nit cu boi rupți de săbielune și le-roseaseră și stihul de pe casă. Că-l-cau atunci țărani plugari cu ochii în pămînt; cu nasurile pe sus umblau baricisiți prin țîrșul vitelor. Costă o traisă de milioane perechea de boi flori, iar ca să-și umple unul Ghiță Bălanuț de la Floreni un singur sac de făină atîta cît să-l poată ridica în-tr-o mîna a trebuit — în mîine — să iscălească pîlîn în alb și pentru vacă de acasă de la țese, cu viel cu tot!

La toate acestea mă întorc cu gîndul acum cînd, de la vale de parcul din centru, aproape n-am pe unde străbate valurile multimii de care, vîiesc Darabani.

Iată-mă-s aici dincolo de biserică de lingă meoan pe care cîndva ar fi îmbrăcat-o cu dăruiri nu știu care cio-căbrici din neamul lui Todirică Bio-conservatorul, — cel care pe timpuri, ca să-și scape moșia de la expro-priere, a plantat pe mij de făci, în numai cîteva nopți, stejari și nuc, de ochii lumii. De la biserică la vale, e strada pe care dau să apuc, dar intrarea e închisă de un lanț de țăr-riș care-au înșirat cîț vîiet cu ochii saci cu castraveți din cei cîi degeți, — numai să-l lei și să-l înfunzi în poloboc pentru larmă. — grămzei de comodă galbenă ca untul, șipuri de oloi și lapte dulce, pulețe, odolene tomatice, cartofi și ficute, cununi de usturoi, prune pentru povidă, purceli cu pielea roză și snopuri, snopuri de măr și de țelină.

— Darabani! Cine coboară la Darabani?

În afară de vreo cinci, șase care-și continuă călătoria înspre Rădăuți. Prut, coboară mai toți.

Mă dau jos și eu cu gînd să apuc încotro am treabă, dar e-n zadar. E-afila omenire azi la Darabani, atîta popor, atîta vîiet, atîta larmă și atîta strănuță îngrămădeală că n-am unde pași cu piciorul.

De bună seamă, așa cum sint, c-o simplă geantă ușorică în mîna și c-un trenel subțioară, am nimerit astăzi aici într-o altă etapă istorică decît cea pe care m-așteptam s-o văd.

Cu ani în urmă, pe vremea copilăriei mele, Darabani nu puteau ascunde un om mai mult decît treizeci de minute. Azi, acest tirgusor, unde în vechime și-a avut sălăș căpitania corpului de darabani a volevoșilor care-au apărut cu paloșul frunzișul Moldovei, e altminterea de acum a fost odată. Pe stră-viechile drumuri comerciale ce-or fi trecut cîndva pe-aici dușind către Soci și Lipsoa, ori către Nijna și pe care, petrecute din urmă cu lacrimi de că-tre cohorte desule de iobagi, se scurgeau azi și noapte tamazificuri nes-fîrșite de oi, de boi, de vaci, de cai și de maseuri, îngrășate pe platurile bogate în dulcițele fînele ale țărilor de Sus, pentru a pune făci vameșii de la or-țul Prutului și pentru ca elocoi de la Dorohoi să-și poarte ducelile în-călțate cu ciubotele galbene de teletin, — pe bătrînele drumuri care șose-lu-iesc azi de-a lungul și de-a latul a-cestui capăt de țară au venit azi la larmaroc la Darabani prîsărici chi-vernisiți din Mlenauți și Izvoare, ță-răni jître din Vatra și Mileanca, de la Hînești și Bivol: plugari gospo-dăroși de la Horoditea și de la Rediu, palmasii de pe la Bivol și colectivis-tii de la Păltinș, livadari din Arvămieni și stoleri din Alba, grădinari din Podriga și lingurari din Baranca, ci-bani de la Conțești și fete de pe la Mitoc și Crasna-leuca și încă din atîtea alte sate și cîtune au venit cu ale lor prisoase de bucate. Pe mulți dintre ei îi cunosc de mai demult, le știu și vorba și feșagul. Ultima oară, cu opt ani în urmă, în primăvara lui '947, cînd cu foamea, i-am în-tîlnit tot aici. Le crăpa atunci mă-seaua în gură și veniseră la țîr cu vaci care, legate de leucile căruțelor ori înhamate la juguri, rîncăluiau de foame; veniseră cu godaci plini de siln și de rapan, cu pierituri de oi și cu scoarțe de pe pereti; au fost ve-nit cu boi rupți de săbielune și le-roseaseră și stihul de pe casă. Că-l-cau atunci țărani plugari cu ochii în pămînt; cu nasurile pe sus umblau baricisiți prin țîrșul vitelor. Costă o traisă de milioane perechea de boi flori, iar ca să-și umple unul Ghiță Bălanuț de la Floreni un singur sac de făină atîta cît să-l poată ridica în-tr-o mîna a trebuit — în mîine — să iscălească pîlîn în alb și pentru vacă de acasă de la țese, cu viel cu tot!

La toate acestea mă întorc cu gîndul acum cînd, de la vale de parcul din centru, aproape n-am pe unde străbate valurile multimii de care, vîiesc Darabani.

Iată-mă-s aici dincolo de biserică de lingă meoan pe care cîndva ar fi îmbrăcat-o cu dăruiri nu știu care cio-căbrici din neamul lui Todirică Bio-conservatorul, — cel care pe timpuri, ca să-și scape moșia de la expro-priere, a plantat pe mij de făci, în numai cîteva nopți, stejari și nuc, de ochii lumii. De la biserică la vale, e strada pe care dau să apuc, dar intrarea e închisă de un lanț de țăr-riș care-au înșirat cîț vîiet cu ochii saci cu castraveți din cei cîi degeți, — numai să-l lei și să-l înfunzi în poloboc pentru larmă. — grămzei de comodă galbenă ca untul, șipuri de oloi și lapte dulce, pulețe, odolene tomatice, cartofi și ficute, cununi de usturoi, prune pentru povidă, purceli cu pielea roză și snopuri, snopuri de măr și de țelină.

— Darabani! Cine coboară la Darabani?

În afară de vreo cinci, șase care-și continuă călătoria înspre Rădăuți. Prut, coboară mai toți.

Mă dau jos și eu cu gînd să apuc încotro am treabă, dar e-n zadar. E-afila omenire azi la Darabani, atîta popor, atîta vîiet, atîta larmă și atîta strănuță îngrămădeală că n-am unde pași cu piciorul.

De bună seamă, așa cum sint, c-o simplă geantă ușorică în mîna și c-un trenel subțioară, am nimerit astăzi aici într-o altă etapă istorică decît cea pe care m-așteptam s-o văd.

Cu ani în urmă, pe vremea copilăriei mele, Darabani nu puteau ascunde un om mai mult decît treizeci de minute. Azi, acest tirgusor, unde în vechime și-a avut sălăș căpitania corpului de darabani a volevoșilor care-au apărut cu paloșul frunzișul Moldovei, e altminterea de acum a fost odată. Pe stră-viechile drumuri comerciale ce-or fi trecut cîndva pe-aici dușind către Soci și Lipsoa, ori către Nijna și pe care, petrecute din urmă cu lacrimi de că-tre cohorte desule de iobagi, se scurgeau azi și noapte tamazificuri nes-fîrșite de oi, de boi, de vaci, de cai și de maseuri, îngrășate pe platurile bogate în dulcițele fînele ale țărilor de Sus, pentru a pune făci vameșii de la or-țul Prutului și pentru ca elocoi de la Dorohoi să-și poarte ducelile în-călțate cu ciubotele galbene de teletin, — pe bătrînele drumuri care șose-lu-iesc azi de-a lungul și de-a latul a-cestui capăt de țară au venit azi la larmaroc la Darabani prîsărici chi-vernisiți din Mlenauți și Izvoare, ță-răni jître din Vatra și Mileanca, de la Hînești și Bivol: plugari gospo-dăroși de la Horoditea și de la Rediu, palmasii de pe la Bivol și colectivis-tii de la Păltinș, livadari din Arvămieni și stoleri din Alba, grădinari din Podriga și lingurari din Baranca, ci-bani de la Conțești și fete de pe la Mitoc și Crasna-leuca și încă din atîtea alte sate și cîtune au venit cu ale lor prisoase de bucate. Pe mulți dintre ei îi cunosc de mai demult, le știu și vorba și feșagul. Ultima oară, cu opt ani în urmă, în primăvara lui '947, cînd cu foamea, i-am în-tîlnit tot aici. Le crăpa atunci mă-seaua în gură și veniseră la țîr cu vaci care, legate de leucile căruțelor ori înhamate la juguri, rîncăluiau de foame; veniseră cu godaci plini de siln și de rapan, cu pierituri de oi și cu scoarțe de pe pereti; au fost ve-nit cu boi rupți de săbielune și le-roseaseră și stihul de pe casă. Că-l-cau atunci țărani plugari cu ochii în pămînt; cu nasurile pe sus umblau baricisiți prin țîrșul vitelor. Costă o traisă de milioane perechea de boi flori, iar ca să-și umple unul Ghiță Bălanuț de la Floreni un singur sac de făină atîta cît să-l poată ridica în-tr-o mîna a trebuit — în mîine — să iscălească pîlîn în alb și pentru vacă de acasă de la țese, cu viel cu tot!

La toate acestea mă întorc cu gîndul acum cînd, de la vale de parcul din centru, aproape n-am pe unde străbate valurile multimii de care, vîiesc Darabani.

Iată-mă-s aici dincolo de biserică de lingă meoan pe care cîndva ar fi îmbrăcat-o cu dăruiri nu știu care cio-căbrici din neamul lui Todirică Bio-conservatorul, — cel care pe timpuri, ca să-și scape moșia de la expro-priere, a plantat pe mij de făci, în numai cîteva nopți, stejari și nuc, de ochii lumii. De la biserică la vale, e strada pe care dau să apuc, dar intrarea e închisă de un lanț de țăr-riș care-au înșirat cîț vîiet cu ochii saci cu castraveți din cei cîi degeți, — numai să-l lei și să-l înfunzi în poloboc pentru larmă. — grămzei de comodă galbenă ca untul, șipuri de oloi și lapte dulce, pulețe, odolene tomatice, cartofi și ficute, cununi de usturoi, prune pentru povidă, purceli cu pielea roză și snopuri, snopuri de măr și de țelină.

— Darabani! Cine coboară la Darabani?

În afară de vreo cinci, șase care-și continuă călătoria înspre Rădăuți. Prut, coboară mai toți.

Mă dau jos și eu cu gînd să apuc încotro am treabă, dar e-n zadar. E-afila omenire azi la Darabani, atîta popor, atîta vîiet, atîta larmă și atîta strănuță îngrămădeală că n-am unde pași cu piciorul.

De bună seamă, așa cum sint, c-o simplă geantă ușorică în mîna și c-un trenel subțioară, am nimerit astăzi aici într-o altă etapă istorică decît cea pe care m-așteptam s-o văd.

Cu ani în urmă, pe vremea copilăriei mele, Darabani nu puteau ascunde un om mai mult decît treizeci de minute. Azi, acest tirgusor, unde în vechime și-a avut sălăș căpitania corpului de darabani a volevoșilor care-au apărut cu paloșul frunzișul Moldovei, e altminterea de acum a fost odată. Pe stră-viechile drumuri comerciale ce-or fi trecut cîndva pe-aici dușind către Soci și Lipsoa, ori către Nijna și pe care, petrecute din urmă cu lacrimi de că-tre cohorte desule de iobagi, se scurgeau azi și noapte tamazificuri nes-fîrșite de oi, de boi, de vaci, de cai și de maseuri, îngrășate pe platurile bogate în dulcițele fînele ale țărilor de Sus, pentru a pune făci vameșii de la or-țul Prutului și pentru ca elocoi de la Dorohoi să-și poarte ducelile în-călțate cu ciubotele galbene de teletin, — pe bătrînele drumuri care șose-lu-iesc azi de-a lungul și de-a latul a-cestui capăt de țară au venit azi la larmaroc la Darabani prîsărici chi-vernisiți din Mlenauți și Izvoare, ță-răni jître din Vatra și Mileanca, de la Hînești și Bivol: plugari gospo-dăroși de la Horoditea și de la Rediu, palmasii de pe la Bivol și colectivis-tii de la Păltinș, livadari din Arvămieni și stoleri din Alba, grădinari din Podriga și lingurari din Baranca, ci-bani de la Conțești și fete de pe la Mitoc și Crasna-leuca și încă din atîtea alte sate și cîtune au venit cu ale lor prisoase de bucate. Pe mulți dintre ei îi cunosc de mai demult, le știu și vorba și feșagul. Ultima oară, cu opt ani în urmă, în primăvara lui '947, cînd cu foamea, i-am în-tîlnit tot aici. Le crăpa atunci mă-seaua în gură și veniseră la țîr cu vaci care, legate de leucile căruțelor ori înhamate la juguri, rîncăluiau de foame; veniseră cu godaci plini de siln și de rapan, cu pierituri de oi și cu scoarțe de pe pereti; au fost ve-nit cu boi rupți de săbielune și le-roseaseră și stihul de pe casă. Că-l-cau atunci țărani plugari cu ochii în pămînt; cu nasurile pe sus umblau baricisiți prin țîrșul vitelor. Costă o traisă de milioane perechea de boi flori, iar ca să-și umple unul Ghiță Bălanuț de la Floreni un singur sac de făină atîta cît să-l poată ridica în-tr-o mîna a trebuit — în mîine — să iscălească pîlîn în alb și pentru vacă de acasă de la țese, cu viel cu tot!

La toate acestea mă întorc cu gîndul acum cînd, de la vale de parcul din centru, aproape n-am pe unde străbate valurile multimii de care, vîiesc Darabani.

Iată-mă-s aici dincolo de biserică de lingă meoan pe care cîndva ar fi îmbrăcat-o cu dăruiri nu știu care cio-căbrici din neamul lui Todirică Bio-conservatorul, — cel care pe timpuri, ca să-și scape moșia de la expro-priere, a plantat pe mij de făci, în numai cîteva nopți, stejari și nuc, de ochii lumii. De la biserică la vale, e strada pe care dau să apuc, dar intrarea e închisă de un lanț de țăr-riș care-au înșirat cîț vîiet cu ochii saci cu castraveți din cei cîi degeți, — numai să-l lei și să-l înfunzi în poloboc pentru larmă. — grămzei de comodă galbenă ca untul, șipuri de oloi și lapte dulce, pulețe, odolene tomatice, cartofi și ficute, cununi de usturoi, prune pentru povidă, purceli cu pielea roză și snopuri, snopuri de măr și de țelină.

— Darabani! Cine coboară la Darabani?

În afară de vreo cinci, șase care-și continuă călătoria înspre Rădăuți. Prut, coboară mai toți.

Mă dau jos și eu cu gînd să apuc încotro am treabă, dar e-n zadar. E-afila omenire azi la Darabani, atîta popor, atîta vîiet, atîta larmă și atîta strănuță îngrămădeală că n-am unde pași cu piciorul.

Iarmaroc la Darabani

Creoșca la stînga, mă terese de-o colîguș cu țuhali, mă strecoar printre niște grămzei de varză, sar peste două lădițe cu struguri și tocmai cînd dau să trec mai departe, cineva mă apucă de cot și mă trage.

— Da nu guști? mă întreabă cu glas încercat de părere de rău, un moșnegel cu obraji rotunzi și veseli, săltîndu-și de sub brîul roșu un pen-lece cît balerca.

— Ce să guști?

— La mata și servește — urmează uncheșul, întîinzîndu-mi o lingură de mîere. Te-ai uitat cam lung, la, la și gustă.

Gust mai mult cu de-a sila și cat la gavanoasele pline de pe teigheaua lingă care șade, bătrîmul.

— Foarte bună! zic. Mulțumesc, dar eu nu voiam să cumpăr.

— Să fii mata sănătos, — suride blînd moșneagul. Ai gustat.

— Sigur c-am gustat.

— Apoi așa-i la iarmaroc — con-chide el. Unu gustă, altu cumpără. Ce vrei dacă-i lume... Sănătate de-ar fi.

Il mulțumesc și depărțîndu-mă îi mai aud din urmă glasul.

— La, cumătră, — îndeamnă el. Ia cu cîncipește c-o gustat și tovarășu prăfășe și mi-o lăudat-o.

Nu mai aud nimic după asta, fiindcă în jurul meu, pretutindeni de la țărâbi și de pe căruțe, de lingă movile

de pîr negru și învîințează cu capul.

— Luați, tovarășu profesor, mă-n-deamnă el, că doar n-o curge singe.

— Am luat adineaori, mulțumesc, — dau eu să refuz invitația. Și nu-s nici un fel de profesor.

— S-apu-ci? intervine nevastă-sa. Așa-i la iarmaroc. Hai făceți-ne oleacă de agitație și nouă, că laca la moș Răzmeriță-i roi de lume din urma domniilor voastre.

N-am încotro și trebuie să mă su-pun, înfîșînd un cufiș în fagure și tăind o bucăciță numai cît o jumară.

— Văileu, — tresare lelița. Da ci, aista-i luat, păcatele mele?

— Și rusee-a sănătos dintr-o margine fără să-i pot sta împotriva.

Un pădurar înalt și rumen, c-o lă-duncă de piele la sold și cu-n corn de tutuit în spate, îmi face cu ochiul și ride.

— Ehe-hei! Asta-i combina lu Ile Cheapenaru... Șperla, nu fagure... laca, așa cum o vezi cam învelită pe go-duri ca un papanas, nu se tin trei le-te din urma ei la secerat. Nu mai de-par-te eu... nu-i vorbă m-o cam tras oleacă de igrasie de la pămînt și cam su-făr eu ce dracu-i îl avînd sub o coastă... dar oricum, eram și eu cu coasa... Docilița lu Cheapenaru, sin-cură pe ogor la dînsa, cu secerera, eu cu nevasta pe postă de me de alături trăgeam virtos ba cu coasa, ba, pe unde era pătuilit grîul, cu seceră. Nu

— Doi lei chila, tate! — Un franc strachina! — Pe alese, lume hăi! — Pe gustate, iaca, ia! — Cine-ncearcă, cine ia? — Hai cu suta, hai cu suta! — Cu grămada, fraților! — Hai cu zece bani bucată!

O femeieșcă bălaie, scundă și vol-nică, cu ochii vii ca două calicuri ne-gre și trei șiraguri de humruz la gîi, îmi tale calea, oprindu-mă locului.

— Iaca și eu cu agitația mea! zice ea, înălțînd pe palmă o farfurie înflorată cu cîldărușe alb-abasru, pe care, mare cît o pălărie de floarea soarelui, se răsflău în fagure de mie-re. Luați și de la mine, că lu moș Răzmeriță cum i-ai făcut agitație? C-ai noștri își știubele tinere, nu-i așa, măi le?

Le, bărbatu-său, pe cite-nțeleg, un bărbat trupeș ca de treizecîșcinci de ani care sta de-o parte și crîr-tănea-n dinți alune americane. Și ri-dică față aprinsă, cu genele ușor spă-riete peste care îi cad două smocuri

surprins în momentul sfatului lor de taină. „Groză cu păharu-n mîini”, groză animalică se cuibărește în su-lețul împlîtorilor. Vara învîpăată simbolizează focul minii populare care curăță și primenește țara:

Că nu-i vară e cîjor
Crunte jerăgate,
Limbi de flăcări pe hotar
Arîd în putregale.

Trebuie remarcat și momentul plin de semnificație al retragerii hoarde-lor hileriste. Exprîmînd sentimentele întregului popor în aceste clipe, poetul a folosit un procedeu care se subor-dinează în mod armonios intenției crea-torului. O bătrînă oarecare adresează octopetilor o imprecăție care poartă amprenta vădită a influenței populare.

Sedinta din 11 noiembrie în problema dezarmării

FLORICA ŞELMARU
neva, 12 noiembrie 1955.

neva, 12 noiembrie 1955.

O înfrângere suferită de puterile coloniale în O. N. U.

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul Politic special al Adunării Generale a O.N.U. a încheiat discutarea problemei conflictului rasi-din Africa de sud, provocat de politica de segregare (apartheid) dusă de guvernul Uniunii sud-africane. Comitetul a examinat raportul Comisiei O.N.U. pentru studierea relațiilor interrasiale din Uniunea sud-africane.

În ciuda încercărilor persistente ale puterilor coloniale de a împiedica discutarea problemei discriminării rasi-ale din Africa de sud și adoptarea unei hotărâri în această problemă, Comitetul a adoptat cu majoritate de voturi (au votat împotriva delegațiilor Angliei, Belgiei, Olandei, Australiei, Noul Zeeland și Uniunii sud-africane) o rezoluție în care se arată că

K. Popovici despre politica externă a R.P.F. Iugoslavia

BELGRAD 12 (Agerpres). — TASS transmite: În seșina din seara zilei de 12 noiembrie a celor două Vece ale Scurte Știri Populare Federative a Iugoslaviei, Koca Popovici, secretar de stat pentru Afaceri Externe, a prezentat raportul cu privire la activitatea desfășurată pe plan politic extern de guvernul Iugoslaviei în acest an.

Amintind slăbirea încredării internaționale și în legătură cu aceasta conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri care a constituit un puternic stimul pentru dezvoltarea favorabilă a evenimentelor, Popovici a subliniat că Iugoslavia a depus mari eforturi pentru slăbirea încredării internaționale și a ținut consecvent ca toate problemele litigioase cu toate țările și în deosebi cu vecinii ei să fie rezolvate prin tratative și acorduri.

Caracterizând relațiile Iugoslavo-sovietice, Koca Popovici a declarat: „Putem spune că în cursul acestui an relațiile noastre s-au îmbunătățit în așa măsură încât în prezent s-a creat o bază solidă pentru o colaborare pașnică, constructivă, prietenească și bazată pe egalitate în drepturi”.

Președintele Republicii, tovarășul Tito, a spus Popovici, a acceptat invitația guvernului U.R.S.S. de a vizita Uniunea Sovietică. Această vizită va constitui fără îndoială o puternică expresie a hotărârii celor două guverne ca în relațiile dintre cele două țări, și în colaborarea internațională să meargă pe drumul trasat de cele două guverne la Belgrad.

Popovici a relevat încheierea cu succes a tratativelor cu privire la reglementarea pretențiilor sovietice și Iugoslave ivite în cursul războiului și după război; încheierea protocolului cu privire la relații economice și colaborare, care prevede încheierea unor acorduri corespunzătoare „pe baza cărora Iugoslavia va primi

foarte importante credite în valută și pentru investiții în condiții favorabile”, și alte aspecte ale colaborării sovieto-Iugoslave.

În viitor, a declarat Popovici, guvernul R.P.F. Iugoslaviei își va dezvoltă relațiile cu U.R.S.S. conform politicii sale pașnice de colaborare și acorduri între popoare.

Popovici a arătat în continuare că anul acesta s-a caracterizat prin îmbunătățirea continuă a relațiilor inter-statale ale Iugoslaviei cu țările Europei răsăritene. Principalele cuprinsuri în declarația de la Belgrad a guvernului R.P.F. Iugoslaviei și U.R.S.S., a declarat el, au avut o influență favorabilă asupra relațiilor noastre cu aceste țări. Raportul și-a exprimat speranța că în cursul problemei litigioase existente vor fi rezolvate în mod just și echitabil, astfel încât obstacolele din calea dezvoltării relațiilor de bună vecinătate dintre Iugoslavia și celelalte țări din Europa răsăriteană.

Koca Popovici a acordat o mare atenție activității alianței balcanice.

În continuare Popovici a arătat că relațiile dintre Iugoslavia și S.U.A. „s-au dezvoltat cu succes” și în cursul acestui an s-au intensificat, iar relațiile Iugoslavo-americane s-au îmbunătățit.

În relațiile Iugoslavo-germane, Koca Popovici a subliniat că problema nerzolvată și mai ales metodele la care s-a recurs la rezolvarea acestor probleme se vor resimți în mod inevitabil în relațiile noastre.

Amintind despre stabilirea de relații comerciale între Iugoslavia și Republica Democrată Germană raportul a subliniat că există toate condițiile necesare pentru lărgirea continuă a relațiilor economice.

Scurte știri externe

VIZITA PREMIERULUI NORVEGIEI ÎN U.R.S.S.

MOSCOW — TASS: La 11 noiembrie, primul ministru al Norvegiei, E. Gerhardsen, a asistat la Teatrul Mare al U.R.S.S. la baletul „Fintina din Baccarat” de G. Asafiev.

În loja centrală, imediat după drapelul de stat al Norvegiei și Uniunii Sovietice, au luat loc dl. E. Gerhardsen și persoanele care îl însoțesc.

Împreună cu oaspeții norvegieni, la spectacol au asistat N. Bulgărin, N. S. Hrușciov, A. I. Mikolain, N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S. precum și alte personalități oficiale sovietice.

Înainte de începerea spectacolului au fost intonate imnurile de stat ale Norvegiei și Uniunii Sovietice.

ANSAMBLUL ROMINESC DE CÎNTEȘI ȘI DANSURI SE BUCURĂ DE MARE SUCCES ÎN LIBAN

BEIRUT — Agerpres: Continuându-și turneul prin Orientul Apropiat și Mijlociu, ansamblul de dansuri și cîntece al Casei de cultură din București a prezentat un spectacol în cîntala Libanului — Beirut. Sala „UNESCO” cu o capacitate de 1.650 de locuri, era arhiplină. Numeroase persoane care n-au reușit să obțină bilete, așteptau în fața clădirii.

Publicul libanez a apreciat înaltă măiestrie a membrilor ansamblului, aplaudind jocurile și cîntecele rominești.

La spectacol au participat președintele Republicii Libaneze, Kamil Șamun, primul ministru Rașid Karami, precum și alte personalități din Liban. Au fost de față reprezentanți diplomați ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franței, Argentinei, Egiptului, precum și ai țărilor de democrație populară.

Conducătorii ansamblului au organizat o conferință de presă la Beirut, la care au participat reprezentanții presei de limbă arabă, franceză și engleză.

Ziarele din capitala Libanului conșază numeroase articole elogioase primului spectacol oferit la Beirut de ansamblul Casei de cultură din București.

Ziarul „L'Orient” publică sub titluri mari un articol în care scoate în relief calitățile muzicii și dansului popular românesc. „Dansurile rominești”, scrie ziarul, sînt însușite de bucuria de a trăi. Muzica te captivează”.

Ziarul „El Hayat” scrie: „Publicul entuziasmat aplaudă acest admirabil spectacol. excepțional de bine pus la punct, plin de umor și de finețe”.

O BOGATA ACTIVITATE

MOSCOW — TASS: Expoziția Agricolă Internațională pe anul 1955 și-a încheiat activitatea. La expoziție au participat 198.617 frunți ai agriculturii, precum și 13.415 gospodării și organizații. Totodată, la Expoziție din acest an au participat patru republici, un ținut și 18 regiuni care au obținut un cîștig deosebit de mare în depășirea planurilor de valorificare a pămînturilor înțelejente obținînd recolte bogate de cul-

turi cerealiere, au sporit productivitatea creșterii animalelor și au realizat recolte bogate de bumbac brut, de sfeclă de zahăr și în cu fibra lînă.

În cele peste cinci luni de activitate, Expoziția a fost vizitată de peste 9.000.000 de persoane, precum și de peste 1.100 de delegații străine din 73 de țări ale lumii.

Pentru participanții și vizitatori au fost organizate 2.500 de excursii în colhozuri, sovhozuri și stațiunile de mașini și tractoare frunțate din regiunea Moscova. La aceste excursii au participat peste 50.000 de colhozici, lucrători din S.M.T.-uri și sovhozuri.

În pavilionul și sălile de cinematograf ale Expoziției au fost prezentate 202 filme agricole, 130 de filme cinematografice, 225 de filme de animație, precum și 225 de filme de animație. Filmele agricole prezentate la Expoziție au fost vizionate de peste 5.000.000 de persoane.

VIZITA OFICIALĂ A LUI KARDELI ÎN ANGLIA

BELGRAD — Agerpres: La 11 noiembrie, Edvard Kardelj, vicepreședinte al Veei Executive Federative a Iugoslaviei, a plecat în Anglia în vizită oficială. El este însoțit de Prija, secretar de stat adjunct pentru Afaceri Externe și Vratuša, secretar de stat adjunct de pe linia Veei Executive Federative.

BRAZILIA ARE UN PREȘEDINTE AD-INTERIM

RIO DE JANEIRO — Agerpres: Agenția Associated Press anunță că în urma înălturării președintelui provizoriu Carlos Luz, care a fugit pe bordul unei nave de război, Congresul brazilian intră în sesiune extraordinară în seara zilei de 11 noiembrie, a ales pe Nereu Ramos, președintele Senatului, ca președinte ad-interim al Braziliei. Ramos și-a luat imediat postul în primire. El va ocupa această funcție pînă la 31 ianuarie 1956, cînd, potrivit rezultatelor rectorilor alegeri, urmează să fie instalat ca președinte al Braziliei Juscelino Kubitschek, candidatul forțelor progresiste.

După cum relatează agenția France Presse, amiralul Benjamin Sodre, a comunicat că forțele navale, care inițial s-au situat de partea lui Carlos Luz, vor respecta hotărîrea Congresului.

„CRUCIADA AMERICANĂ” DUCĂ RĂZBOIUL RECE

BERLIN — TASS: Organizația americană „Cruciada americană”, a întreprins o nouă acțiune provocatoare împotriva țărilor de democrație populară. În apropiere de München, în imediata apropiere a frontierei dintre Germania occidentală și Cehoslovacia, au fost lansate la 10 noiembrie mai multe baloane cu fițiuri avînd caracter calomnios.

Asadar, în timp ce la Geneva miniștrii Afacerilor Externe discută măsuri în vederea slăbirii încredării internaționale, sub ochii autorităților se duce „războiul rece”, împotriva țărilor lagărului păcii.

PARIS 12 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 12 noiembrie a avut loc în Adunarea Națională franceză votul de încredere cerut de guvernul Faure în legătură cu reforma sistemului electoral. Guvernul a cerut vot de încredere în legătură cu un proiect de lege care prevede menținerea sistemului electoral din 1951 (adică a sistemului electoral în vigoare în prezent).

dar fără coalizarea partidelor politice. Acest sistem prevede votarea pe liste, pe departamente cu un singur scrutin, cu dreptul alegătorilor de a muta pe candidații de pe o listă pe alta. Acest sistem este majoritar. Dacă vreă listă va obține peste 50 la sută din voturi ea va dispune de toate mandatele din departamentul respectiv,

Guvernul francez a obținut votul de încredere

Plaza Sentei — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Sentei „I. V. Stalin”

Lucrările conferinței de la Geneva

Miniștrii Afacerilor Externe au încheiat discutarea problemei dezarmării

Sedinta din 12 noiembrie

GENEVA 12 (Agerpres). — De la corespondenții speciali ai Agenției TASS, Miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A. s-au întrunit în dimineața zilei de 12 noiembrie în cea de a 12-a sesiune a lor. A prezidat J. F. Dulles. A continuat discutarea celei de a doua probleme de pe ordinea de zi — cu privire la dezarmare.

Reprezentantul Franței R. DE MAR-GERE, care l-a înlocuit la această sesiune pe A. Pinay, plecat provizoriu la Paris, a făcut scurte observații cu privire la problema discutată. Apoi, J. F. DULLES a propus să se întreprindă o sesiune pînă la ora 12, pentru ca miniștrii să poată să reflecteze asupra pozițiilor lor în legătură cu declarația generală în problema dezarmării. A această propunere n-a înfrînat obiecțiunile.

După pauză, J. F. Dulles a făcut câteva observații privitoare la rezultatele discuțiilor punctului doi de pe ordinea de zi.

Am dus, a spus el, o discuție care, după părerea mea, a fost utilă. Nu voi

fi atât de optimist încît să afirm că fiecare dintre noi l-a convins pe deplin pe celălalt. Dar, după părerea mea, în-șuși faptul că am prezentat și am apărut punctele noastre de vedere oferă, sper, o bază pentru o mai bună înțelegere reciprocă.

Apoi J. F. Dulles a caracterizat divergențele cauzate au reșeit între poziția U.R.S.S. și poziția celor trei puteri occidentale.

Declarînd că în căutarea unor metode de asigurare de încredere și control cele trei puteri occidentale se călăuzesc numai după năzuința de a progresa pe calea îndeplinirii unui program bine definit de limitare și control a armamentelor, J. F. Dulles și-a exprimat părerea că aceasta dovedea o oarecare apropiere a pozițiilor în sensul că puterile occidentale doresc reducerea armamentelor, la fel ca și Uniunea Sovietică.

Reprezentanții celor patru puteri, a continuat J. F. Dulles, ar putea să studieze împreună problema mijloacelor de control asupra producției armelor nu-

clear, a materialelor nucleare și a produselor secundare, și că la această activitate ar trebui să fie atras de asemenea reprezentantul Canadei, care este membru al subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Apoi J. F. Dulles a spus în încheiere:

— Așa dar, sînt convins că chiar dacă nu vom obține într-o mare măsură un acord formal, totuși schimbul de păreri care a avut loc aici a fost constructiv și va ajuta reprezentanții noștri în activitatea lor în cadrul subcomitetului O.N.U. Cred că va trebui să ne ocupăm cu studierea mai departe a problemei măsurilor în care se va ogîndi acest acord în comunicatul nostru. Totodată putem să remarcăm de pe acum cu satisfacție că timpul consacrat discuției noastre n-a fost pierdut în zadar, că am elucidat o serie de aspecte ale problemei în discuție și că poate au fost exprimate idei noi care se vor dovedi utile în viitor.

După aceea a luat cuvîntul V. M. MOLOTOV.

Declarația lui V. M. Molotov

Domnule Președinte! Domnilor!

În ultimele zile am examinat o problemă, care are o importanță internațională deosebită de mare și care interesează toate popoarele. Voi aminti că în directivele șefilor guvernelor se arată că în examinarea problemei referitoare la dezarmare ei s-au călăuzit după dorința de a înlătura pericolul războiului și de a ușura povara înarmării. Aceste sarcini privesc în de-a-proapoe pe toți oamenii, fără deosebire de clasă. Această sarcină îi privește pe toți cei ce vor ca ziua de mîine să le asigure o viață pașnică și liniștită.

Problema dezarmării nu este examinată pentru prima oară. Și în trecut aceste probleme i s-a acordat o mare atenție. Dar în deosebi în actualele condiții această problemă are, poate, o importanță deosebită de mare nu numai pentru popoarele care sînt reprezentate de guvernele noastre, ci și pentru toate celelalte popoare. Examinînd această problemă, am putea spune că sîntem pătrunși de dorința de a contribui la slăbirea încredării internaționale, la înlătura încrederei reciproce în relațiile dintre state și la încheierea cursei înarmării.

Am putea totodată spune că recunoaștem necesitatea de a continua în cercările de a ajunge la un acord cu privire la un larg program de dezarmare, care va contribui la pacea și securitatea generală, cu cheltuieli minime de resurse umane și economice ale lumii pentru înarmare. Aceste idei sînt ogîndite atît în propunerile care au fost făcute de delegația sovietică, cît și în propunerile celor trei miniștri, care ne-au fost aduse la cunoștință.

Uniunea Sovietică privește rezolvarea problemei dezarmării în primul rînd prin prisma încheierii cursei înarmării. Dacă ne ocupăm efectiv de rezolvarea acestei probleme, în centrul atenției noastre trebuie să stea această sarcină, sarcina încheierii cursei înarmării. Aceasta e sarcina principală în vederea căreia trebuie să concluzionăm.

Sîntem de acord cu dl. Dulles că examinînd această problemă la conferința noastră, am căutat, în primul rînd să expunem clar punctele noastre de vedere și, în al doilea rînd, să a-lungem la o înțelegere reciprocă. Credem că în această privință, discuțiile ne care le-am avut vor da rezultate. Avem impresia că în unele probleme pozițiile noastre sînt apropiate și am putea consemna aceasta. De asemenea, există și probleme asupra cărora încă nu am căzut de acord. Evident că nici acest lucru nu-l vom așeză — nimeni, de altminteri, nu dorește aceasta. Acest lucru este important pentru a ne orienta în viitor eforturile spre punerea de acord a concepțiilor noastre asupra problemelor în legătură cu care nu am ajuns încă la un acord.

După ce V. M. Molotov și-a terminat expunerea, J. Dulles, care a făcut o observație în legătură cu această expunere a declarat: „Cred că multe din cele spuse de dl. Molotov sînt foarte folositoare, au legătură directă cu discuțiile noastre și ne vor ajuta în înțelegerea comunicatului în această problemă”.

Apoi V. M. MOLOTOV a declarat: „Se înțelege, că sînt cu totul de acord cu dl. Dulles că trebuie să ne gîndim nu numai ca nu ne fie de război atomic, ci și ca să nu fie de război. Tocmai de aceea noi spunem că sarcina principală rezidă în înlătura cursei înarmării. Cred — a declarat Molotov — că ar fi foarte bine dacă am declara în unanimitate cele patru puteri, în conformitate cu declarațiile șefilor guvernelor lor, se vor abține în relațiile dintre ele de la folosirea forței armate și se vor strădui să divergențele care există sau pot să se ivească între ele, să fie rez-

olvate prin mijloace pașnice. Mi se pare că o asemenea unanimitate ar fi în cazul de față foarte folositoare din punct de vedere al menținerii și întăririi păcii în lume”.

După aceea a luat cuvîntul H. MACMILLAN. Lîund în considerare ceea ce a spus V. M. Molotov, a declarat el, sînt de părere că spiritul în care terminăm discuțiile noastre este foarte pozitiv. Este pe deplin limpede că am realizat o înțelegere într-o serie întreagă de probleme și cînd aruncăm o privire retrospectivă asupra celor ce s-au spus aici în diferite cuvîntări și documente, devine absolut limpede că există un cîm destul de larg pentru înțelegere. Repetate sublinieri ale dl. Molotov despre primejdia cursei înarmării, care aruncă o povară asupra popoarelor și aggravează primejdia de război au produs asupra mea o deosebită impresie. Acest lucru este valabil în ce privește orice parte a lumii. Cred că dl. Molotov a făcut

tem însă peșimist în privința posibilității rezolvării acestei sarcini. Presupunem că eforturile care se întreprind în prezent în țările noastre și, probabil, în celelalte state pentru rezolvarea acestei probleme, vor da rezultate pozitive.

Tocmai pentru că mai există acum anumite greutăți în elaborarea problemelor tehnice legate de stabilirea controlului asupra interzicerii armelor atomice, se pune problema mijloacelor care trebuie folosite în momentul de față pentru a slăbi pericolul războiului atomic și pentru a instaura așa liniște pe care o dorim cu toții. Guvernul sovietic acordă o mare importanță hotărîrii cu privire la conștința morală a armelor atomice, hotărîre care ar putea fi adoptată de Organizația Națiunilor Unite în scopul interzicerii războiului atomic. Tocmai de aceea guvernul sovietic a propus și propune ca statele noastre — Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța, să asume obligația de a nu folosi primele arme atomice și cu hidrogen împotriva nici unei țări.

Experiența internațională pledează în favoarea unei astfel de hotărîri. Cunoaștem acest lucru din exemplul condamnărilor folosirii armei bacteriologice și chimice, care și-a găsit expresia în cunoscutul acord internațional din 1925.

Unii ar putea obiecta că această nu este suficient, că am dori un control deplin pentru ca energia atomică să nu fie folosită spre răul oamenilor, spre răul omenirii. Totuși, în timp ce sîntem ocupați cu elaborarea tuturor normelor tehnice pentru aplicarea unui control corespunzător — tocmai pentru această perioadă de timp — va avea o importanță deosebită o hotărîre care să se bucure de autoritate cu privire la condamnarea morală a folosirii armelor atomice, ca mijloc cel mai important pentru preîntîmpinarea dezvoltării unui război atomic.

Uniunea Sovietică consideră că dacă guvernele Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii și Franței ar declara că și-au asumat obligația de a nu folosi primele arme atomice și cu hidrogen, făcînd această propunere și alor state, atunci o astfel de obligație morală ar putea avea aceeași importanță ca și acordul internațional împotriva folosirii armei bacteriologice și chimice, care a fost adoptat în 1925. Credem că în actualele condiții, o astfel de condamnare morală ar putea avea o importanță și mai mare decît în trecut.

Sîntem de acord cu dl. Dulles că a venit timpul să ne gîndim la concluziile discuțiilor noastre. Credem că aceste concluzii se reduc în linii mari la aceea că în comunicatul nostru cu privire la rezultatele discuțiilor trebuie să menționăm atît problemele asupra cărora am ajuns la un acord, cît și problemele care trebuie studiate mai departe și care necesită continuarea muncii noastre comune.

În încheiere, H. MacMillan a declarat că este de acord cu părerea lui V. M. Molotov în sensul că discuțiile s-au dovedit a fi prețioase și vor fi de folos și subcomitetului O.N.U. care este însărcinat să continue discutarea detaliată a problemei dezarmării.

Cu această sesiune s-a încheiat. J. Dulles, care a prezidat sesiunea, a declarat că următoarea sesiune va avea loc în dimineața de 14 noiembrie. Miniștrii vor continua discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi — Cu privire la dezvoltarea contactelor între Est și Vest.

Totodată, guvernul a cerut să se respingă toate celelalte propuneri prezentate cu privire la reforma sistemului electoral.

În urma votului guvernul a înfrînt în favoarea proiectului 285 voturi, împotriva votînd 247 de deputați.

Impresiile unor muncitori romîni care au vizitat recent Danemarca

Recent s-a înapoiat în patrie delegația de muncitori și tehnicieni din industria construcțiilor navale din țara noastră, care la invitația sindicatului muncitorilor turnătorii din Helsingor, a făcut o vizită în Danemarca.

La înapoiere, conducătorul delegației, ing. Gh. Parasciv, de la șantierul naval din Constanța, a avut o convorbire cu un corespondent al Agenției Romîne de Presă „AGER-PRES”, împărtășindu-i impresii din timpul vizitei făcute.

„În Danemarca am vizitat în deosebi marile șantiere navale — a spus dînsul. Peste tot, muncitorii și sindicatele locale ne-au făcut o primire prietenească. O primire deosebită de călduroasă ne-au făcut-o muncitorii de la Helsingor și cei de la șantierul naval Burmeister și Wein din Copenhaga, care ne-au condus să vizităm toate șantierele, pînă la dispoziție prospecte a diferite mașini folosite în munca lor.

În cursul vizitelor am putut cunoaște condițiile tehnice în care se lucrează pe șantierele navale din Danemarca, să stăm de vorbă cu muncitorii și cu cunoaștem felul cum muncesc și trăiesc ei. Pe aceste șantiere am putut vedea multe lucruri interesante din punct de vedere tehnic, sisteme de lucru și procedee tehnice moderne. Șantierele au aspect general frumos, ele sînt curate și locurile de muncă sînt ordonate. În Danemarca, prin sistemul de salarizare folosit de patroni, o muncă sporită nu aduce însă muncitorului și un cîștig sporit. La muncă egală femeile primesc salarii inferioare celor pe care le primesc bărbații.

În magazinele din localitățile pe care le-am vizitat este abundanță de mărfuri, în special, mărfuri importate. Prețurile la articolele de primă necesitate sînt în continuă creștere, iar

chiriile, impozitele și taxele ce treabă plătit de muncitori sînt mari și slăbesc puterea de cumpărare a acestora.

Ne-am interesat de activitatea sindicatelor daneze. Problemele de care ele se ocupă sînt deosebite de ordin economic. Numărul somerilor, numai în ramura metalurgică, atinge în Danemarca cifra de 70.000. Sindicatele muncitorilor danezi sînt organizate pe meserii, pe bresle. Într-o mare întreprindere, cum sînt de pildă șantierele navale, muncitorii sînt împărțiți astfel în diferite sindicate, fiecare cu conducerea lor și de aceea de multe ori nu există o unitate de acțiune.

În discuțiile pe care le-am avut cu muncitorii danezi, ei s-au interesat de aproape de felul de viață al muncitorilor din țara noastră, despre condițiile lor de muncă, sistemul de asigurări sociale, pensiile, ajutoarele care se primesc în caz de boală, sistemul de salarizare, odihnă etc. Ei s-au arătat bucuruși să cunoască adevărata situație din țara noastră. La șantierul Burmeister & Wein, la propunerea sindicatului s-a făcut un panou la cantina șantierului, unde au fost expuse fotografii cu aspecte din R.P.R., oferite de delegația noastră.

Mulți dintre muncitorii și conducătorii sindicatelor și-au exprimat dorința de a cunoaște mai îndeaproape realitățile din țara noastră. Ei au propus organizarea unor schimburi de delegații, asigurîndu-ne că muncitorii romîni vor fi întotdeauna bine primiți în Danemarca. Muncitorii din Helsingor și-au exprimat dorința să trimitem la ei o echipă de fotbal muncitoresc care să joace cu echipa locală, iar muncitorii din Nakskov ne-au propus să facem un schimb de echipe artistice. Numeroși muncitori din diferite localități și-au exprimat dorința de a corespunda cu muncitorii din țara noastră.

INFORMAȚII

Sîmbătă seara a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice, simpozioul cu tema „10 ani de la înfrîngerea F.M.T.D.” organizat de Comitetul organizațional U.T.M. București și Casa Prieteniei Romîno-Sovietice.

Societatea pentru răspîndirea științei și culturii anunță că din motive tehnice, conferința „Cum a fost creat partidul marxist-leninist din România”, care urma să se țină în cadrul universității populare luni 14 noiembrie, ora 18, se amîna pentru data de vineri 18 noiembrie la aceeași oră.

Sîmbătă seara a avut loc în fostul local al Teatrului Tineretului din str. Al. Popov, inaugurarea noului săli de spectacole și concertelor Ansamblului de cîntece și dansuri al Statului Popular al Capitalei.

Sîmbătă la amiază, a avut loc în sala „Nicolae Crîstă” din str. Brezoianu deschiderea expoziției artiștilor plastici Ion Popescu-Negreni, Adrian Secoșeanu, Heinrich Schunn și Năstase Justin.

Expoziția cuprinde peste 140 de lucrări de pictură, sculptură, desen, aquarel. (Agerpres)

S P O R T

Campionatul republican de șah

Terți au început în aula Bibliotecii Centrale Universitare partidele din prima rundă al celui de al optulea campionat republican de șah care s-a caracterizat printr-o strînsă luptă între participanți. Prima partidă terminată a fost cea dintre candidatul maestrilor Urșeanu și Drimer. S-a jucat o partidă pozițională care s-a terminat remiză. Tot cu un rezultat de remiză s-a terminat și înfrîngerea dintre maestrul sportului Bălașoiu și Rădulescu. Rădulescu a făcut un frumos sacrificiu de figură în urma căruia a obținut un joc bun de figură. Maestrul internațional Bălașoiu s-a apărut corect, astfel că jucătorii au căzut de acord asupra remizei. Între candidații maestrilor Ghișescu și Ruseanu s-a jucat o partidă pozițională în care Ruseanu a cîștigat un pion. Totuși victoria a revenit lui Ghișescu în urma unei interesante combinații. Jucînd cu negrele, tîrîndu-l pe maestrul Gînsberger a cîștigat la candidat-maestrul Halic, care a depășit timpul de gîndire. Celălalt candidat-maestrul Mihai Breazu a pierdut

partida sa contra rutinatului candidat-maestrul Costea Eugen. Cu un rezultat de remiză s-a terminat înfrîngerea dintre candidat-maestrul Crețulescu și maestrul Reichel. S-au făcut de ambele părți manevre poziționale și pînă la urmă jucătorii au căzut de acord asupra remizei.

Tot într-o partidă cu manevre poziționale, candidat-maestrul Romulus Alexandrescu a pierdut prin depășirea timpului de gîndire în fața maestrului internațional dr. Octav Troianescu, campionul republican pe anul trecut. Trei partide s-au întrerupt. Maestrul Ciocloștea păstrează un avantaj material în partida sa cu maestrul Gică Alexandrescu. Maestrul Volculescu are o calitate pentru doi pionii în partida cu candidat-maestrul Sergiu Samarian. Partida dintre maestrul Petre Seimeanu și candidat-maestrul Iuliu Szabo s-a întrerupt în tr-o poziție aproximativ egală.

Astăzi are loc în aceeași sală runda a doua, începînd de la orele 17. P. SEIMEANU
maestru de șah

Campionatul categoriei A de fotbal

Etapa de astăzi a campionatului categoriei A de fotbal programată în Capitală înfrîngerea dintre Dinamo București și Flacăra Ploiești, principalele candidate la titlul de campionat republican pe anul în curs. Înfrîngerea va avea loc pe stadionul 23 August cu începere de la orele 14.30. Repriža a doua a partidei se va transmite la ra-